

KANDIRA'NIN ÜZERİNE DOĞAN GÜNEŞ

GÖNÜL ADAMI; VELİ GÜNEŞ

Yıllar öncesi --- Bir iç değerlendirme toplantısının ardından insanlarımız üzerine sohbet ediyoruz. Söz dönüp dolayı Veli Dayı üzerine geliyor. Abimiz, Veli Dayının 'maceralarını' dinkedikçe götümseyen gözlerle bizleri izliyor. Yorumu, sadece "İyi bakın Veli Dayı'ya -Sovyet romanlarındaki devrim kahramanlarından bir farkı yok-" oluyor.

97-98 yıllarına ait bu tek cümlelik-yalın değerlendirme hepimizde hiç silinmemecesine kalıyor.

Veli Dayı --- Halk kahramanı --- Abimiz, adını koyamadığımız bir doğruyu göstermişti. Yanbaşımızda, 24 saatte birlikte geçirdiğimizi Veli Dayı'ya dikkat çekmişti.

Her ulusun, her halkın kahramanları olur. Adları-sıfatları çok önemli değildir. Tarih bir kesitinde yeni gelir binlerce sessizce can verir, yeni gelir attıkları tek kuruşta tarihe mal olurlar; otur, tutrak düşer ya da ağır bedeller öderler. Ama tarih o kesitinde ortaya koydukları davranışla hem tarihe gön verirler, hem de akıllarının, halklarının başı dik yapmasını sağlarlar.

Bu yüzden hiç unutulmaz, tarihin derinliklerinden sürütüp bu güneşyanı lara uzanurlar. Halkların, yoksulların, adalet ve özgürlük arayışlarının üstünde kurtuluş funksüsü, karanlıkları aydınlatan meşale olurlar.

"Tohumda Toprakta Hakça" diyen Baba İshak'ın övüntüğünde savasan yoksul köylüler; "Yarın yanığından gayri her yerde, her şeyde hep beraber" diyen Bedreddin'in Kanaburun'da cellatlara boynuklarını uzatırken "İris Dede Sultan İris" diyen yığitler; Kurtuluş Savaşı'nda savasan yürekler köylediler.

Biz onlara Meşhul Asker, Adsız Kahraman, Hasan Tahsin, Sıtsü İmam,
Karıyılan, Kara Fatma, Nene Hatun--- deriz. Halkın yüreğinde-bilinçinde
sükranla anılırlar---

İste Veli Dayı'mızda, şehitlerimiz de, Anadolunun tarihini yaran kah-
ramanlar kuşağının günümüzdeki temsilcileridir. Özüyle, bentliğiyle, inandığı
davaya bağlı, bu uğurda halkı ve vatanı için kendini feda etmeye hazır
halk kahramanları---

İbrahim ERLER'in bir şiirinde ;

" Memleketim sapsarı
Memleketim kızıla kesmiş
Toprağına insan ekilir
En güzelinden
En olgunundan
Berekettli olsun diye toprağı
Ve zaper tarlalarının
Boy veren bazarlarında
Zaper biçilir --- II

--- dediği gibi Anadolü toprağına en güzelinden, en olgunundan insan
ekilir. Veli Dayı'mız Anadolü'nün -Dersim'in toprağına ekilen, o olgun,
kamül adamlardan oldu.

Veli Dayı, 1956 yılında Dersim-Merkez'e bağlı Karakoç nahiyesinde
doğdu - Alevi-Kürt, yoksul bir aileden gelmektedir. Yoksulluk içinde

büyümüş , gençliği yine bu yoksulluğun pengesinde geçmiştir... Çabonluk dahil
bir çok işte çalışmış ama yoksulluk pesini hiç bırakmamış , erken yaşlarda gur-
bet yollarına düşünmüş Veli Dayı'yı... Bu yıllar onu farklı biçimde arayış-
lara yöneltip , bunun sonuçlarını ağır biçimde yaşamada , kişilik özelliklerini
hep korumuş , namusluca yaşamaya kavgasını hiç yitirmemiştir -Ki, onca zorlu
yılların ardından düzene gelişkinin yanında kişiliğinin bu özelliği belirleyici.

İstanbul'da bir çok işte çalışır. Daha genç yaşta adli bir davadan
hapse düşer. Artık hapis hane yaşamının bir parçası olur. -Türkütere -eşenlere
konu olan Sinop Kalesi (Zindanı) , Adıyaman Hapishanesi ve son olarak,
Devrimci Sol'cu olacağı Bayrampaşa Hapishanesi'nde kalır. Yeni ailesinin
içinde saçlarını beyazlatmış ama yepyeni bir Veli GÜNEŞ doğmuştur.

Burada , yaşamı -ezeni- ezileni daha iyi kavrar. Düzenin pisliklerini, halk-
ın nasıl sömürüldüğünü ve bütünerel -parçalanarak erdildiğini, halk arasın-
daki gelişmelerin asıl nedenini , gerçek kurtuluşun nerede olduğunu öğrenir.
O'nun için kurtuluş kavgalardır artık.

Bunları gördükçe ve anladıkça örgütlü yaşamla bağlediği dahada ar-
tar. Tahliye olduktan sonra Zeytinburnu mahalli birimde ve daha sonra
bir çok alanda görev alır.

Zeytinburnu'nda Halkevi'ne gider gelir. Burada tanıştığı Şerafettin
ŞİRİN ile birlikte çalışır. Şerafettin ŞİRİN'le burada başlayan yoldaşlığı
daha sonra Malatya dağlarında gentlla olarak pekiir -güçlenir. Şerafettin
ŞİRİN'in Veli Dayı'mızda özel bir yeri vardır , ona çok bağlıdır.

Malatya dağlarında komutanı Şerafettin ŞİRİN , Maksut POLAT'larla
Partininin bayrağını dalgalandırır - Darbeçilik döneminde mücahdelerini korur

İkikla sürdürür. Bu dönemin ardından İstanbul'da beklenme ve hazırlık süreci yaşanırken 95 yılı sonlarına doğru bir mahalle mitis operasyonunda yeniden tutuklanır. Önce Ümraniye Hapishanesi'ne konur, ardından genel direnişle kazanım olarak buradakilerle beraber Bayrampaşa Hapishane sine getirir. 96 Ötüm Orucu direnişinden önce yeniden Ümraniye, ye sevk olanlar arasındadır. Hapishane direnişlerinde hep ön saflardadır. Tutukluk yaşamında, yaşamın her alanında canla-basla-özveriyle verilen görevleri hakkıyla yerine getirir.

Defalarca şehirde ve kurdla yaşadığı operasyonlar, yaklıklar, zorluk lar, sıkıntılar onun bağlılığını büyütmekten, yaradıkları ise tebessüm le anılan birer anı olmaktan öteye gitmemiştir. Ki, aksine geçen yıllar, asılan zorluklar bağlılığını daha fazla büyütmüş-çeliklemiştir. Tabii bu geçen yılların içinde tanıdıkları, şehitler, yaradıkları birçok şey partiyi daha yakından-her boyutuyla tanıması güçlü bir güven ve sevgi ilişkisi ile donatmıştır bu bağlılığı.

Bir dönem komünde görev alır. Daha sonra sadece yeni gelen yollar larımıza ilgilendir. Kırtığında öne çıkan üç özelliği; dayanıklılığını biçim lendiren olgular olur; Halk özelliğini koruması, doğallığı, istentliği ve disipliniyle görev adamı olması ve Partiye bağlılığı.

Bunlar Veli Dayı'da o denli bitirilmişler ki, sınırsız güven duygu su doğallığında gelişir.

Ona verdiğiniz bir sorumlulukta, yapılmasını istediğiniz bir görevde sonuna kadar güvenebilirsiniz. İpiyle kuyuya inilir, sirtmanı hiç tered dütsüz rahatça dayaya bitirirsiniz. O, bütün yeteneklerini-birikimini,

düşünce yoğunluğunu oraya harcayacaktır. Onunla yatıp onunla kalkacak, mutlaka en iyisini yapmaya çalışacaktır. Gentile disiplininin yaşamına nasıl nüfuz ettiğini, doğallattığını, asker disiplininin nasıl içselleştirilebileceğine örnektir Veli Dayı.

Kahramanlığı sadece şehitlik bitiriciyle sınırlayanlar; böyle düşünen böyle algılayanlar yanılırlar. O'nun yaşamının bitenini, geçmişini, yaşadığı sıkıntılar - sorunlar, kendini yeniden yaratma savaşını bütünlüklü olarak kavramayanlar, kahramanlık olgusunu nasıl kavandığını anlayamazlar.

47 yaşında, saç-sakal kirbaan gür büyüklüğü sigara dumanından sararmış Pamuk Dedemdir. Öyle çokça sigara biriktimi olmayan, tumburalı cümlelerle konuşmayan, allemi-kallemi olmayan Veli Dayı'dır. Günlük yaşamda durusuyla, itikadıyla, istentisiyle, sağlığıyla, sahiplenmesiyle, "kendine övgü" davranışlarıyla gençlerde taht kuran Veli GÜNEŞ 'tir. Yaşı sorulduğunda "18 yaşındayım" diğendir hep - 47'inde bir bedende 18'inde otan bir yürekle sarıdır kavraya - Yaşının aksine, yaşamda enerjik, dinç ve hareketlidir - Öyle ki, yaşlı bedeniyle banamısın demeden birdönem bir çok yoldasımın katıldığı Taş-box sporu çalışmalarına katılır. Okumanın - öğrenmenin yaşı olmadığı gibi sporda da yaşın bir öneminin olmadığını gösterendir.

Bazen, saç-sakal beyazlamış Veli Dayı kendisinden 20-25 yaş genç yoldaslarına hararetti hararetti bir şekilde anlatırken görür. Bazen se konun nöbeti için kosturmakta, kaytaranları aramakta, gömleği ter içinde yemekle uğraşmaktadır. -- Bazenise göründe gördüğü, elinde dergisi toplu çalışmaya harurlanmakta, gözü hiç bir şey görmemektedir. Kitap

okumayı ihmal etmez, okudukça öğrenir, öğrendikçe öğretir.

Emekçiliğiyle her kese örnektir. Günlük yaşamda komün nöbetlerindeki emekçiliğiyle insanı gençliğinden utandırır. Hemen hemen bir çok arkadaşın "Yeter ihtiyar, bu kadar çok çalışma" diyerek takelmatlarını tebesümle karşılar, emekçiliğini sınırsız sürdürür. Komün nöbetleri içinde ortaya çıkan " emekçi yanlarımızı geliştirelim" sözü herkesin diline dolanır, yaşamın her alanına yansır. Ama o sığarsız duramadığı gibi çalışmadan da duramaz - Çalışmaktan kan-ter-işinde kalır ama bir kez olsun " çok yorulдум" " çok çalıştum" sözleri çıkamaz ağzından. Komün nöbetlerinde, yemeklerin horurlanmasından yemek sonrası saygıların dağıtılmasına .vb, günlük yaşamda hemen bir çok iste görmek mümkündür. Sadece pratik işlerde değil, daha çok hapishane yaşamında yeni olan arkadaşların her şeyi ile ilgilenmesiyde örnektir. Yeni tutuklanıp Ümraniye'ye gelen insanların ilki tanıştığı insanların başında Veli Dayı gelir.

İlgilendiği bir yoldaşımızın anlatımına kulak verelim şimdiki:

" Hapishaneye, Parti - Cephe koğuşuna girildiğim gün dikkatimi ilk gekenlerden biri idi Veli Dayı. İlk gün banyomu yapıp üstümüğü değiştirdikten sonra volta atmak için havalandırmaya çıktık. Volta atmaya bilmediğim için duvar dibine oturdum. İlk saskınlık ve merakla orada bulunan herkesi dikkatle izliyorum, onlar da beni. -- Pas büyük, kir saçlı, babayıgıt bir amca yanında biriyle volta atıyor. Arada bir kahkaha atıyor. Oradan geçen birileri mutlaka bir laf atıyor amcaya - " Yahu bu yaşlı-başlı adamın ne işi var burada " diyorun kendi kendime.

Yeni gelenlerle ilgileniyormuş - Bizimle de ilgilendi. Sadece "ilgilendi" kelimesi yeterli kalır, Veli Dayı'ya hakaret olur. Abi - yoldaş - dayı - amca - baba --- Bizimle ilgilendiği süre içerisinde tüm bu duyguları yarattı. Banyo yapmak istiyoruz - Veli Dayı "Ne banyosu çocuk, hergün banyo mu olur?" diye sert bir cevap verir. Sonra da ortadan kaybolur, on dakikaya içinde geri gelir "Hadi çocuklar banyoya" dedi. Bu arada giyilip banyo yerlerini haurlamış, hatta çamaşır yıkamamız için leğen ve deterjan bile haurlanmıştı. Bazen de bu istegimize "Dayısı karbon olsun, düşünmem gerek, Hele bir cigara ver çocuk." dedi gülerken...

İlgilendiği arkadaşlardan tahliye oluntar mutlaka ziyaretine gelirdi. "Veli Dayı, ziyaretine kim geldi?" diye sordüğümüzde "Sempatizanlarım geldi çocuk" dedi. Bazı akteler çocuklarına, özellikle devrimcileri tanımayanlar, Veli Dayı için "Kogus ağası bunu?" diye sorarmış. Bunu duyduğumuzda Veli Dayı'ya kızınmak için takıldık.

Hapishane yaşamına yeni adım atanlarla baş-göz-mide ağrıları, vb. şikayetler çok olurdu. Dışarıdayken pek de göre batmayan bu tür rahatsızlıklar hapishanede abartılı bir hal alır. Bir yarı hapishane kasutlarından kaynaklı rahatsızlıklar olsa da, asıl yarı kişinin hapishanede kendisiyle daha fazla ilgili olması ve beraberinde kendini kespeditip abartmasıydı. Veli Dayı bunu bildiği için bir yandan ciddi ilgilenir, kimiterine de "Psikolojik çocuk, psikolojik" diye takıldık... //

Yine başka bir yoldaşımızın anlatımına kulak verelim:

// Her anı dolu doludur Veli Dayı'nın... Özellikle yeni gelenlerle ilgilenenlerden birisi olması nedeniyle gününün büyük bir kısmı bununla geçer-

Onların aması-babası gibi her şeyiyle ilişkiler. Özellikle, kunduzu ilişkisiyle sahiplenmesiyle hepsinde Veli Dayı'nın yeri ayrı olmuştur.

Bazen eski mapus anılarını ya da gerilla günlerini anlatmakta, bazense günlük yaşama ilişkin şeyleri paylaşmaktadır. Bu ilişkideki sahiplenmesi, içtenliği, sadığı hepsini kendine bağlar. Kendine özgü kırgınlıkları, takılmaları, sevgisi ile onların kalbinde parkı yer eder. Çünkü insanları Veli Dayı nezdinde, onun kişiliğinde, halkı görürler, zenginliğini görürler... //

Oligorsinin F tipi hücre saldırısı gündeme geldiğinde tereddütüne önem almaya hazır olandır o. Saplığı-temizliğiyle, övü-sözü bir olusuyla... Tüm bentği ile kendini Parti'ye-kaugaya sunar. Ötüm Orucu direnişçisi olmak için gönüllü olduğu ve bu onurlu görevi büyük bir arzuyla beklediği günlere dair bir yoldasımızın anlatımına kulak verelim. Çünkü onun o heyecanı ve coşkusu anlatılmaz, yaşanır;

"Henüz kızılbantları kimin kusanacağı belli olmadığı günler," "Yav Veli Dayı, antik yaz geçiyor, seni everelim" diye takıldığımız günler... Veli Dayı, içine doğmuş gibi "Ben zaten kaugayla sirtiyim" deyip duruyordu, hıte o günlere böyle geldik.

İlk ekibe kimlerin seçileceği kitlemiz içinde merakla bekleniyordu. Son gün Veli Dayı ile havalandırmada sohbet ediyoruz. Ben kendisine çok takıldım. Birim dilde "Velo 1. Ekipte sen de varsın" dedim. Biruz saskın ama gülerir parlıyordu. Ötüm Orucu Savasçıları tek tek çağırıyor, netleştiriyordu. Veli Dayı heyecanla bana doğru geldi, boynuma sarıldı. "Amca süre layık olacağım" dedi. Heyecanı tüm bedenini sarmış, "Amca sen nereden bitiyordun?" //

diye kulâğıma pısladı. Ben " Tahmin ettim " derimde, " Yok, sen triyo almışsın " dedi. -- Öyle bir şey yoktu tabii. İşte bu onun düğünüyü. Veli dayımın a yukusan bir düğün. -- //

Evet, o, artık kağıyla kestiği sözlüğünü, 1. Ötüm Orucu Ekibi Savası olarak gönenli bir düğünle noktalamanın onurunu ve mutluluğunu yapıyor. --

O, görev adamıdır. Her zaman obluğu gibi küçük iş - büyük iş ayrımı yapmazsın, bu görevini de layığıyla yerine getirecek, kuwandığı kurul bandına, adisine lebe sürmeyecekti. O, artık kendini şehitliğe kitledi.

Bandını kusunuktan sonra varını -yoğunu geride kalacak olan yoldaşlarına, partisine bırakmak için, voltalarda - sohbetlerde durmadan anlatır yaşamını paylaşır. Buda yetmez, aksamları ajandasının başına geçip yaşadıklarını - öğrendiklerini kaleme alır. Etinden gelse, onca ömrüne sığdırdıklarının hepsini birden yoldaşlarının yurduğuna ve beyinine boca edecektir.

O her zamanki Veli Dayımımız. -- Yine sade - yalın - gösterişsiz. Ötüm Orucu Savası olduğunu alındaki kırılanttan ve etrafındaki ilgi odağından ayırt edebitiririz. Ötümün üzerine de gösterişsiz - tavarı ve caskıyla yürür. Bu caskıyı, en çok sevdiği - söylediği türküyü " Geçti Dost Kervanı " nı kına gecesinde de söylerken kolunu söyle yana açarak savunmasıyla; " İzmir'in Kavakları " nı söylerken ki heybetiyle sevesine de yutar - yansır.

19-22 Aralık'ta saldırı önesinde Ötüm Orucu Direnişileri olarak yapılan açıklamada olduğu gibi kendini paha almeye hazır. 1. Ötüm Orucu Ekibi olarak aralarında kimin paha eylesini yapacağını kurasını yaparlar. Kura sonucu " Ekibler Komutanı Ahmet İBİLİ " paha eylesini yapar.

19 Aralık sonrası tüm direnişitelik birlikte Bayrampaşa Devlet Hastanesine

götürür. Burada tüm direnişçilerle birarada beklettir bir süre - Direnişi kınamadıklarını gören düşman, Kandıra ve Edirneye götürür tutsakları. Veli Dayımın da Kandıra tekli hücrelerde tutulur -- Bu arada;

11 Ben halkım, halktan biriyim

Asla çiğnetmem vatan topraklarını

Tutsak etseniz de, pranga vursanız da

İhtik ilmiç olursunuz

Çarımha gerseniz de

Viz getir viz

Çünkü ben

Vatanıma asiğim

Hep bu sudaıyla

Yanar tutuşurum

Tek de kalsam, asla vazgeçmem

Bu sevledan

Vatan toprakları

Özgür oluncaya kadar -- 11

... diyerek dile getirir düşüncelerini.

Yine tecrübe ki ilk göntere dair bir yoldaşımın anlatımına kulak verelim;

11 19 Aralık'ta sen ana kadar onlar (direnişçiler) " örel koruma " altında idiler - Çabasta neler oldu bilmiyorum - Çünkü ben görümü hastanede açtım.

Kandıraya gittikten sonra, biraz kendime gelince, zikip pencereden " Kimse varmı ? " diye bığrdım - Tata ben kim olduğumu söylemedim - Bundan olsa

gerek, Veli Dayımın " Var! Ben DHKP-C Ölüm Orucu 1- Ekip Savaşçısı Veli GÜNEŞ... " deyince... Tabii bende " Veli Dayı, ben Hakk/Boş yun " demiştim. Hemen " Su an B-1'i ve şeker-tuz almını kestim " demişti.

Sonraları günlerde (10-15 gün hücre kapılarını açılmadı) pençereden sohbet ediyorduk. En çok da diğer arkadaşları ve bayan yoldaşları merak ediyorduk. Tabii en çok da direnişçileri. Ve tabii birde cigara... Havalandırmada birde bağımsız vardı. Onda cigara var. Hemen teleferi kurup cigarayı Veli Dayı'ya ulaştırmıştı. 2 ay boyunca sadece şekerli su alıyordu. Sıcak içecek vb- yoktu. O günlerde bir cigara haric masraf yapmış istemedi hiç, " Nasılsa birkaç gün-ay sonra ökeceğiz. Eşya almaya vb- gerek yok. " deyip almıyordu. Cigarayı yine her zamanki gibi haftada 15-20 paket içiyordu. Ve yine her zaman ki gibi voltalarını hiç eklist etmedi. Hatta bir buraya sevk olduktan sonra aynı havalandırmada kalan bağımsız-dediğim kişi- " Veli Dayı Masala'nın baskularına devam ediyor " demişti... 11

Evet, Veli Dayımın Kandira'da Masala'yla, Telirdağ'da Gamednye isim babalığıyla, Sincan'da Vır Getirile, Usakta Nüktedan'la Masala'nın baskularına devam ediyor şimdi.

Ölüm Orucunun İlerleyen günlerinde Veli Dayı'nın durumu ağırlaşır, hastaneye götürülür. Teninin rengi kömür karası gibi kararmıştır. Bu günlerde bir astsubay Veli Dayı'ya " Veli GÜNEŞ, iyice koromuş teninin rengi. Tedavisi kabul et de sende güneş gibi parlak " dediğinde, Veli Dayımın cevabı harurdur " Ben asil olarak şehit düştüğümde, Kandira'nın yoldaşlarının üstüne güneş gibi doğacağım... "

Savaşlarda, çarpışmalarda zaferler-yenilgiler yaşandığı gibi, ihanette yaşanır. Ötüm Orucu direndirmiş, devrim tarihimizde yaşadığımız en büyük çarpışmalardan biridir. Kahramanlığın ve ihanetin yanyana yaşandığı bu çarpışmada, Veli Dayımız, bir tas çorbaya ihanet bataklığını seçenlere "Ey Usak" diyecek seslenir

|| Özgün vatan topraklarını
Ayakta kaldığım sürece
Kirlenene için vermem

Çünkü ben bir vatanseverim
Yüreğim vatan için

Çarpıyor kıpır kıpır
Her anım her dakikam

Vatanımın bağımsızlığı için

Sen sevgi nedir bitmezsin

Senin sevgin bir tas çorbadır

Birse vatanımın

Bağımsızlığı için

Her an her dakika

Ötüm haruruz

Hoşgeldin

Merhaba zafer

Diyen halkız --- ||

Emanete hıyanet - emanete lekeli sürmek - yobancu el sürdürmek yoktur

geteneğinde.

Aynı sahiplenmeyi yoldaşlarına karşı da görünür yaşamı boyunca. Kandırada 2. Ölüm Orucu Savaşçısı Bülent ÇOBAN, Veli Dayı'ya ve tüm 1. Ekip Savaşçılarına hediye olarak zeytin çekirdeğinden tespiti yapıp gönderir... Veli Dayı, aramalarda ne var-ne yok el koyan-düşmana bu tespiti kaptamaz. "Böle min hediyesi" diyerek furtu yöntemlerle zulalar-saklar o kavullarda yoldaşının hediyesini.

Veli Dayı belki de 20 Ekim'de kuşandığı kaul bantını 19 Aralıkta saklayıp dışarıya ulaştırın tek savaşçısıdır. Kandıra'da ziyaretine gelen karesine, montuna iyi bakmasını, onda çok değerli bir şey olduğunu söyler. Veli Dayı 19 Aralık günlerinde düşmana kaptırmamak için bantını montunun astarına saklamış ve Kandıra'da ailesine vermiştir. Belki küçük bir ayrıntı da olsa, bağıllığın, partiye olan sonsuz saygının en güzel örneklerinden birini yaratır.

O, halkın içinden gelen-halktan biriydi ve hep, o sevdiği, hep o safliğine taşıdığı halkının omuzlarında uçurlandı son yolculuğuna.

Şehit düştüğü güne ve cenazesine dair bir yoldaşımızın anlatımına ve duygularına kulak verelim;

|| Güneş Kandıra'dan doğdu

bir Parar günü

17'sinde Harüran'ın

Yüreği 18'inde atan

47'sinde bir bedendi

"Kandıra'dan bir güneş gibi doğacağım"

sözünü tutarak

sessizlik girdabında boğulmaya çakılan
karanlık bulutlar altında

umutsuzluğa gömülmeğe istenen vatan toprağını
kıvılda kesen güneş...

17 Haziran 2001 Pazar günüydü... Annemle "Sessiz Ölüm" filmi'nin gösterimine Bilgi Üniversitesi'nin Kustepe'deki kampüsüne gitmiştik. Filmün konusu gereği; hapishaneler - f tipi hücreler konulu bir söyleşi yapılacak. Aydın, yazar ve sanatçıların, yabancı heyetlerin-konukların da katılımı geniş bir gösterim ve söyleşi programıydı...

Film izlenmi, kısa bir ara verilmişti. O sırada Veli Dayımın sehitlik haberini alıyorur. Diyecek söz çok ya, vakit yok beklemeye. Veli Dayımı zı son yolculuğuna layıkıyla uğurlayacağız. Annem ordan eve geliyor, bende cenaze hazırlıkları için arkadaşları görmeye gidiyorum.

Böyle anlarda duygu yoğunluğu bir kat daha artıyor. Aylarca aynı mekanda ortak paylaşımlar - yaşananlar bir bir canlanıyor gözlerinin önünde. Babacılığı, seveceği, yoldaılığı... sahiplenmesi, öğreticiliği, coşkunu hiç kaybetmemesi - aksine bunu genç-yaklı tüm çevresine yansıtması - paylaşması...

Yol boyunca aklımda Veli Dayı var... Sehitlerimizden Sadık MAMATİ ve Selçuk AKŞÜN'e bestelenen türküyü mıldlatıyorum:

"Mavi gözlerinde Kaşkarların deniği

Halkın sevdiğine Sadık'ın sen bozduğun